

komne ned fra Landstinget, ere akkurat de samme, som sendtes herfra i Fjor. Havde nu det ærede Medlem set sig lidt for, før han stillede sit Ændringsforslag, og før han talte om denne utilgivelige Sjuskefejl, vilde det ærede Medlem sikkert ogsaa snart være kommet i Tanker om, at det var ham selv, der her er fuldstændig paa Vildspor: I Skattekommissionens Forslag findes denne Henviisning i § 12, der, som § 16 nu, angaar Skat paa Aktieselskaber, idet der staar „jfr. dog § 15“. Og hvordan lyder da § 15 i Skattekommissionens Forslag, det, som blev fremsat her i Tinget i Oktober 1900? Den lyder: „Undtagne fra Beskatning efter denne Lov ere o. s. v.“. Saa blev Lovforslagets Paragrafer ændrede paa forskellig Vis, ny Paragraffer kom ind og andre ud. Da Regeringen forelagde Lovforslaget i 1901, saa lød det: „jfr. dog § 19“. Og hvad siger § 19? Det samme som den tidligere § 15, nemlig at „personlig Kommuneskat kan ikke paalignes o. s. v.“. Nu har senere Lovforslaget faaet endnu en Paragraf ind, og ganske nødvendigt er Henviisningen igen rettet, saaledes at da Lovforslaget forlod dette Ting i sidste Samling, lød Henviisningen: „jfr. dog § 20.“, og § 20 lyder: „personlig Kommuneskat paalignes ikke o. s. v.“. Saa er der ikke senere sket nogen Ændring i Paragrafallene indtil § 29, og derfor hedder det vedblivende nu som i Fjor: „jfr. dog § 20“, hvorved der henvises til den Paragraf, der stadig er henvist til, nemlig den, der handler om Undtagelse fra Skattepligten. Den Sjuskefejl, som det ærede Medlem derfor mente at have set, vilde han hurtig have opdaget kun eksisterede i hans egen Fantasi, saa snart han blot havde set efter, hvorledes Lovforslaget da lød i Fjor eller i Forfjor. Det vil neppe være urimeligt, at jeg efter nu at have givet denne Oplysning til det ærede Medlem, som det ærede Medlem selv har undladt at søge, før han stillede sit Ændringsforslag, ikke kan anbefale Vedtagelsen af dette Ændringsforslag under Nr. 10 maa vel antages bortfaldet, efter at vi i Gaar i Ejendomsskyldloven vedtog at fastholde Vurderingen hvert 10de Aar. — Om Ændringsforslaget under Nr. 11 er der talt af det ærede Medlem for Hjørring Amts 4de

Valgkreds (Thomas Larsen), og jeg skal derfor ikke komme nærmere ind derpaa. Jeg skal kun sige, at det vilde blive nogle ganske ejendommelige Skatteforhold, hvorunder en Ejendom ikke skulde svare Grundskat til Kommunen, naar Ejerens Børn vare under 16 Aar, men havde han et Barn hjemme, der var 17 Aar, var han ifalden Skat. Det ærede Medlem nævnedes andre grelle Eksempler som, at en Enke, der maa have fremmed Medhjælp, skulde ifalde Skat, medens en anden Enke, der sidder med en Ejendom ved Siden af, men havde et Par Børn hjemme, der kunde føre Bedriften for hende, derved blev fri for Skat. Og ret ejendommelig vilde det Forhold ogsaa være, at en Husmand, der fik pløjet sin Lod af en Gaardmand, derved blev skattepligtig, medens han var skattefri, hvis den Mand, der pløjede for ham, havde under 1 Tønde Hartkorn. En saadan Bestemmelse, som her foreslaaet, vilde ofte medføre urimelige Forhold.

Om Ændringsforslag under Nr. 12 gælder det, at allerede i formel Henseende vil det ikke kunne passere. Hvad vil det sige, at dersom Ejendomsskylden overstiger den „hittidige“ Skat, kan der af Amsraadet gøres den og den Nedsættelse? Der skulde dog i hvert Fald fastslaas, for hvilket Tidspunkt det „hittidige“ gælder. Kommuneskatten er jo fluktuerende, saa Skatten kan være forskellig det ene Aar efter det andet.

Ændringsforslag under Nr. 13 angaar en Bestemmelse i § 26, som er vedtagen her i Tinget, og som først er foreslaaet af Skattekommissionen. Det ærede Medlem mente, at man ved denne Bestemmelse vilde sætte Sogneraadene under Formynderskab, men det ærede Medlem kender jo dog godt, at der er en Række Forhold, og ogsaa for Tiden det Forhold, her er Tale om, hvor Sogneraadets Afgørelse skal til Amsraadets Stadfæstelse, saa der indføres ikke nogen ny Regel her. — Endelig er der Spørgsmaalet om ved Beregningen af Kommunitilskuddene at tage Hensyn foruden til Bidragene til de fri Fattiggasser ogsaa til eventuelle Bidrag til velgørende Institutioner med lignende Formaal. Saa-danne Bidrag ere jo noget ganske særligt, og naar den ærede Forslagsstiller henviste til, at Kjøbenhavns Kommune havde ydet